

3849 14/3 47: 2. Beh. af F. t. midlert. L. om Kundgørelse af Love og Anordninger m. v. 3850

[Holm.]

Bod paa andre Ulemper, som maatte vise sig særlig generende for det normale Samfundsliv.

Jeg kan i øvrigt henholde mig til Betænkningen og anbefale Ændringsforslagene og Lovforslaget til Vedtagelse i Overensstemmelse hermed.

Fr. Dalgaard: Mit Parti har paa samme Maade som det kommunistiske Parti store Betæneligheder ved Lovforslaget. Vi har Betæneligheder ved Lovforslaget i Almindelighed og Betæneligheder ved nogle af de Ændringer, som er foreslaaet. For Mindretallets Vedkommende ligger det saaledes, som der ogsaa er gjort Rede for i Mindretalsbetænkningen, at vi synes, det skinner igennem, at der i alle Faser af denne Sag fra Regeringens Side er foretaget alt for lidt for at sikre, at de offentlige Tidender kan udgaa. Vi maa i en Nødsituation bøje os derfor og maa træffe de Foranstaltninger, som er nødvendige, men vi maa hævde, at der ikke for Øjeblikket er en saadan Nødsituation til Stede, at det er nødvendigt at indføre andre Fremgangsmaader for Forskyndelse af Love og Anordninger m. v. Vi mener, at der i den foreliggende Situation er ubenyttede Muligheder for at faa de offentlige Tidender til at udkomme normalt. Allerede ved første Behandling var jeg inde paa disse Ting, og under Udvalgsarbejdet har vi indgaaende spurgt den højtærede Justitsminister om, hvordan det egentlig forholdt sig med Hensyn til Forhandlinger med de konfliktberørte Parter. Det fremgaar nu ganske klart, at der overhovedet ikke er forhandlet med Hensyn til det allervigtigste, nemlig Lovtidende og Ministerialtidende, til Trods for, at der fra Typografernes Side foreligger et klart Tilsagn om, at de for deres Vedkommende vil medvirke til, at disse offentlige Tidender kan udkomme. Man har ikke forsøgt hos den anden Part, Mestrene og Bogtrykkerne, at faa dette Tilsagn accepteret. Man henskyder sig under, at man har forhandlet for Statstidendes Vedkommende, hvorom der ogsaa foreligger en klar Tilkendegivelse fra Typograferne, og med Hensyn til hvilken Bogtrykkerne har sagt nej. Man siger saa: Saa vil vi ikke for-

handle for Lovtidendes og Ministerialtidendes Vedkommende, det kan ikke nytte noget.

Vi synes fra Mindretallets Side ikke, at det er nok, at Regeringen siger: Vi har undersøgt paa et enkelt Punkt, og vi mener ikke, der er noget at gøre. Det maa være Regeringens Pligt at sørge for at udnytte de alleryderste Muligheder for at faa Lovtidende og Ministerialtidende til at udkomme og i øvrigt ogsaa Statstidende. Nu har den højtærede Justitsminister erklæret sig villig til at søge Lovtidende og Ministerialtidende udgivet i dupliserede Eksemplarer, og det kan vi tiltræde, naar man ikke vil gaa den anden Vej, hvad vi har givet Udtryk for, at vi mener, man burde, naar vi henstiller til Justitsministeren at indlede Forhandlinger om disse vigtige Tidender.

I denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa, hvad der ogsaa fremgaar af Betænkningen i sin Helhed, at der under Udvalgsarbejdet har været Tanke fremme om, at hele Udvalget skulde rette en Henstilling til den højtærede Justitsminister om at faa Forhandlinger i Gang, for saa vidt angaar Lovtidende og Ministerialtidende. Den højtærede Justitsminister forlangte en enstemmig Opfordring fra Udvalget, hvad jeg i og for sig ikke rigtig forstaar, men det var nu altsaa Vilkaaret: Hvis der kom en saadan enstemmig Henstilling fra Udvalget, vilde Ministeren prøve paa at forhandle igen. Paa Grund af en vis Modstand inden for et af de tre Flerpartier, inden for Regeringspartiet, kunde der ikke komme til at foreligge en saadan enstemmig Henstilling til Ministeren om at optage disse Forhandlinger. Derfor foreligger denne Henstilling fra Mindretallet her i Betænkningen. Vi henstiller til den højtærede Justitsminister at optage Forhandlinger angaaende Lovtidendes og Ministerialtidendes Udgivelse og i øvrigt ogsaa at fortsætte Forhandlingerne med Hensyn til Statstidende. Naar der fra den ene Part i Kampsituationen foreligger klar Udtalelse om, at man vil gaa med til, at disse Ting trykkes, forstaar jeg ikke, at man ikke prøver paa at udnytte denne Mulighed.

Hvis imidlertid Regeringen ikke kommer igennem med Forhandling, eller hvis Regeringen tør tage det Ansvar ikke at